

prima instanță: V. Hadîrca
instanța de apel: A. Panov, N. Simciuc, A. Minciuna

nr. 2ra-678/17

ÎNCHEIERE

12 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Ministerul Justiției al Republicii Moldova

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere
Limitată „Montevideia” împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și
Inspectoratului Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor cu privire
la constatarea încălcării dreptului și executarea în termen rezonabil a hotărârii
judecătorești, încasarea prejudiciului

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, prin care au
fost respinse apelurile declarate de Societatea cu Răspundere Limitată
„Montevideia” și Ministerul Justiției al Republicii Moldova și menținută hotărârea
primei instanțe

constată:

La 14 iunie 2016, SRL „Montevideia” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Inspectoratului Fiscal
Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor cu privire la constatarea încălcării
dreptului și executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, încasarea
prejudiciului.

În motivarea acțiunii a invocat că prin decizia Curții de Apel Chișinău din
10 decembrie 2015 a fost admis apelul declarat de către SRL „Montevideia”, casată
hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28 mai 2015 și obligat Inspectoratul
Fiscal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor să prezinte SRL „Montevideia”
copia actului de control fiscal și copia deciziei emise pe marginea controlului
efectuat la ÎCS „Lemi Invest” SA, privind rezultatele verificării despre încălcarea
legislației fiscale și neeliberarea facturii fiscale pentru livrarea serviciilor de arendă
achitate în sumă de 15426,47 lei pe perioada 01 - 03 ianuarie 2014, decizie menținută

prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 02 martie 2016, prin care recursurile declarate de intimați au fost considerate inadmisibile.

La 16 martie 2016, în conformitate cu prevederile art. 31 din Legea contenciosului administrativ, a depus cererea la Judecătoria Centru mun. Chișinău cu privire la punerea în executare a hotărârii judecătorești devenită executorie din 28 mai 2015.

La 20 mai 2016 a primit de la Inspectoratul Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor răspunsul nr. 26-12/3-1004/3702 prin care le-a fost prezentat doar actul de control fiscal nr. 1-684379 din 31 octombrie 2014, iar decizia pe marginea Actului de control nu i-a fost prezentată, fiind motivat, precum că nu ar fi fost emisă.

Consideră că Inspectoratul Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor a executat doar parțial hotărârile instanțelor de judecată devenite executorii, prezentându-le doar Actul de control fiscal, pe când decizia emisă pe marginea acestui control fiscal nu i-a fost prezentată. Astfel, nu a fost executată integral hotărârea judecătorească.

Indică că SRL „Montevideia”, nu deține careva probe ori date, care ar confirma că Inspectoratul Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor, va executa integral hotărârea judecătorească și le va prezenta decizia solicitată și dispusă de instanțele judecătorești de a fi prezentată societății.

Totodată, referitor la anularea actului de control fiscal din 31 octombrie 2014 explică că în actul de control fiscal emis sunt consemnate date eronate precum că ar fi fost eliberată factură fiscală în sumă de 159406,83 lei.

Susține că această sumă nu este reală, fiind de zece ori mai mare. Specificând că urma a fi indicată suma ce constituie de fapt 15426,47 lei care și a fost achitată ÎCS „Lemi Invest” SA pentru perioada 01 - 03 ianuarie 2014. Astfel, fiind evident că actul de control fiscal este ilegal, urmând a fi anulat.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 37-1 alin. (1), 166, 167, 277, 278 din Legea nr. 87 cu privire la repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și Legea contenciosului administrativ.

Solicită admiterea acțiunii, constatarea încălcării dreptului SRL „Montevideia” la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, încasarea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești în sumă de 15426,47 lei din bugetul de stat, anularea actului de control fiscal nr. 1-684379 din 31 octombrie 2014 emis de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministeru Finanțelor privind relațiile economico-financiare cu SRL „Montevideia”.

Prin încheierea Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 02 august 2016, pretenția SRL „Montevidia” împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cu privire la anularea actului de control, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a SRL „Montevidia” împotriva

Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, încasarea prejudiciului, anularea actului de control, a fost separate într-un proces aparte.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 02 august 2016, acțiunea a fost admisă parțial, a fost constatată încălcarea dreptului la examinare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești 3a-1753/15 din 10 decembrie 2015, în rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, au fost respinse apelurile declarate de SRL „Montevideia” și Ministerul Justiției al Republicii Moldova și menținută hotărârea primei instanțe.

La 14 februarie 2017, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată considerând-o neîntemeiată.

Având în vedere prevederile art. 239, 432 alin (1), 445 alin. (1) lit. b) CPC, art. 1 din Legea cu privire la repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești susține că instanța până a emite hotărârea urma să țină cont de etapele de apreciere, obiectul pretențiilor, perioada de referire și aprecierea necesității.

Explică, în acest sens, că calcularea termenului rezonabil al perioadei de referință va începe la data la care reclamantul SRL „Montevideia” a solicitat oficial executarea hotărârii.

Astfel, în ansamblu acest termen constituie aproximativ 7 luni prin urmare nu poate fi considerat nerezonabil.

Reiterează că la caz însăși obiectul executării nu există, dat fiind faptul că decizia pe marginea controlului efectuat nu există.

La 21 martie 2017, SRL „Montevideia” a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat de a considera recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 11 ianuarie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 156), recepționată de către recurent la 27 ianuarie 2017 (f. d. 161).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari